

Alexandru Jula, un ROMANTIC incurabil

Îl știm, îl vedem, îl ascultăm și-i fredonăm șlagărele parcă de-o viață. Și tot parcă de-o viață îl cunoaștem, îl considerăm de-al nostru, ne e prieten. Nu odată l-am apaludat, l-am admirat, am cântat împreună cu el și am dansat pe melodiile sale... Mereu zâmbind, tot timpul tonic, plin de viață, activ, cald... Puțini sunt aceia care îi cunosc cu adevărat viața de aproape 80 de ani și cariera care se apropie vertiginos de "*Aniversarea 60*".

Nimeni nu își poate imagina viața sa, cu întâmplări și povești (ne)rostite și depănate abia acum, multe ascunse sau păstrate cu grijă și evlavie în suflet, în zâmbetul blajin și privirea-i de om bun. Va fi însă și mai greu să afli câte i se pot întâmpla unui om, fie el și un artist de talia sa. Îi veți afla însă povestea de viață, care abia a încăput în paginile acestei cărți. Of... Și câte ar mai fi fost de spus, de povestit, de adăugat!

Alexandru Jula este el însuși un model despre cum trebuie să fii, să exiști, să iubești oamenii și muzica și să te dăruiești necondiționat lor.

Alexandru Jula este o "*lecție*" de morală, de profesionalism, de voință și altruism pentru noi toți.

Alexandru Jula este cea mai frumoasă "*poveste de viață*".
O viață de artist.



Vedetă veșnic tânără, parcă fără vârstă, **Alexandru Jula** a dovedit mereu în viață, dar și pe scenă, exuberanță și optimism debordante. „*Mă face să zâmbesc orice motiv demn de zâmbet. Am luat viața așa cum e, cu bunele și cu relele. Am știut că voi plânge și voi râde. Trăiesc momentul! Cânt, citesc, râd, plâng, iar cânt, mă distrez cu familia, cu prietenii, călătoresc, cânt și tot așa! Adică așa trece viața! Sincer, eu cred că trebuie să-ți faci mereu de lucru, pentru ca să nu ai timp să mori...*” – mărturisirea el.

Deși s-a născut în județul Sălaj, tocmai la Șimleu - Silvaniei, Alexandru Jula a devenit pentru toată lumea gălățeanul get-beget. Este considerat o veritabilă „*legendă*” a orașului, scriind practic „*istoria*” Teatrului Muzical „Nae Leonard”, dar și a vieții artistice de la malul Dunării.

Într-o carieră de aproape șase decenii, Alexandru Jula a cântat tot și de toate. Sute de melodii, de cele mai diverse genuri - muzică pop, disco și etno, muzică din repertoriul internațional, cântece de petrecere, romanețe, balade, muzică populară și muzică pentru copii. Și joacă în filme muzicale pentru copii, tandemul Dumitru Lupu (scenarist și compozitor) – Dumitru Cucu (regizor), distribuindu-l în majoritatea producțiilor sale!

Volumul II al Antologiei „*Cântecele noastre, toate*”, editat în 2007 de „*Jurnalul Național*”, a fost deschis de Alexandru Jula cu celebra „*Soția prietenului meu*”, după șlagărul omonim al lui Enrico Macias. Selecția a reunit atunci cele mai îndrăgite melodii votate într-un referendum național și internațional de melomani de toate vârstele. Succesul de care s-a bucurat primul volum i-a determinat pe cei de la „*Jurnalul Național*” să continue restituirea sau repunerea în drepturi a unora dintre cele mai iubite șlagăre ale muzicii ușoare românești. Pentru că un singur CD - volumul I din „*Cântecele noastre, toate*” - nu a putut cuprinde toate

„*voturile*”. Selecția celor 21 de piese a fost realizată din peste 80 de titluri propuse din partea cititorilor care, provocați să desemneze șlagăre emblematice pentru secolul XX, „*s-au luptat*” zile și nopți pentru a-și impune preferințele lor muzicale. Cu numai trei zile înainte de încheierea votului, pe primul loc se afla „*Un actor grăbit*”, cu Laura Stoica... Le enumerăm, în ordine, doar pentru a realiza dimensiunea și valoarea aprecierii, a dragostei și a respectului de care se bucură interpretul „*din Galați*” și mai ales ce piese și interpreți a devansat: „*Soția prietenului meu*” (Alexandru Jula), „*Un actor grăbit*” (Laura Stoica), „*Nu-mi lua iubirea*” (Angela Similea), „*Să nu uităm trandafirii*” (Florin Bogardo), „*Dragoste la prima vedere*” (Ilie Micolov), „*Țărâncuță, țărâncuță*” (Dan Spătaru), „*Romanța fără ecou*” (Mondial), „*Ploaia și noi*” (Doina Badea), „*E adevărat, iubirea mea*” (Mihaela Runceanu), „*Cum am ajuns să te iubesc*” (Ștefan Bănică), „*Te-așteaptă un om*” (Dan Spătaru), „*Seară*” (Anda Călugăreanu), „*Hai, vino iar în gara noastră mică*” (Gabriel Dorobanțu), „*A căzut o frunză-n calea tă*” (Constantin Drăghici), „*Noapte de mai*” (Mirabela Dauer), „*Măicuță, îți mulțumesc*” (Dan Spătaru), „*Hai acasă*” (Gil Dobrică), „*Eternitate*” (George Nicolescu), „*Să mori de dragoste rănită*” (Angela Similea), „*Frunza mea albastră*” (Mirabela Dauer) și „*Prieten drag*” (Pompilia Stoian).

Duetele sale cu colegul de teatru, regretatul Ionel Miron, sunt memorabile și au fost reeditate pentru ultima dată *live* la Gala Premiilor de Excelență organizată la Studioul de Concerte „*Mihail Jora*” al SRR de Secretarul de Stat, Ion Antonescu. Atunci, Ministerul Culturii și al Cultelor le-a acordat celor doi artiști care au scris „*istoria*” Revistei galățene Diploma de Onoare „*pentru contribuția la promovarea cântecului românesc*”.

Alexandru Jula a cântat dintodeauna IUBIREA. Majoritatea pieselor sale a fost dedicată EI, iar succesul la marele public nu a întârziat să apară. De fapt, nu a dispărut nici o clipă. Iată câteva rânduri mai mult decât sugestive gravate pe albumul său intitulat *“Iubire târzie”*(1999): *“Acesta readuce din plin amintiri frumoase și nu prea îndepărtate, ondulațiile unui glas sinonim cu melancoliile fericite. Alexandru Jula, cântărețul iubirilor liniștite, calde și pure ne avertizează o clipă, prin mijloacele slagărului, cât avem de pierdut refuzându-le și netrăindu-le. Alexandru Jula, cântărețul supraviețuirii, ne reamintește pentru o clipă că prin muzică și iubire putem învinge orice”*.

Deși mai sunt interpreți de peste 70 de ani, Alexandru Jula se numără printre foarte pușinii cu adevărat *„activi”*. Neobosit, el înregistrează și acum piese, editează albume noi, susține concerte, joacă în filme muzicale, colectează premii și apare la televiziuni! Îndrăgitul interpret de muzică ușoară **Alexandru Jula** a fost și a rămas invitatul de onoare al televiziunilor.

Au fost mereu ocazii, lansări, concerte și aniversări ale anilor de carieră și de viață. Cât de iubit este acest artist cu un bun simț desăvârșit, modest, poate prea modest pentru valoarea sa incontestabilă, au dovedit-o audiențele, dar și sutele de telefoane, scrisori și mesaje venite din țară și din întreaga lume! La una dintre emisiuni s-a rostit un adevăr incontestabil: *„Alexandru Jula a intrat demult în galeria nemuritorilor muzicii ușoare românești”*.

A lansat atâtea melodii, încât de multe a uitat, dar pe care, pur și simplu le-a redescoperit în filmări inedite și montaje de arhivă ale Televiziunii publice. Ediția din 5 iunie 2012 a emisiunii *„Confesiuni cu IULIANA MARCIUC”* (TVR2, producător Liana Săndulescu), unde a fost invitat, a înregistrat un rating record,

fiind lider de audiență al tuturor canalelor Televiziunii Române în intervalul orar respectiv. Un „record” asemănător înregistrase cu mai bine de un an în urmă doar actorul Florin Piersic, prieten de-o viață al marelui interpret.

Alexandru Julia a avut săptămânal propria emisiune, live, de două ore la TV Galați, cu o audiență de invidiat, acoperind șase județe și Rep. Moldova. În studio au fost invitați cei mai valoroși artiști români, unii revenind o dată, de două ori, chiar și de trei ori cu aceeași mare plăcere. *„Pentru a-l cunoaște cu adevărat pe Alexandru Julia trebuie să-i fii în preajmă la un spectacol și să participi măcar o dată la emisiunea lui de două ore de la TV Galați”* - declara Octavian Ursulescu pentru *“Jurnalul Național”*. Binecunoscutul cotidian i-a dedicat maestrului o Ediție de Colecție însoțită de un CD cu cele mai cunoscute și îndrăgite piese ale sale: *“Să nu spui iubirii adio nicicând”, “Când liliacul va-n-flori din nou”, “Soția prietenului meu”, “Mi-ai adus iar primăvara”, “Glasul tău, numele tău”, “Te știu de când e lumea”, “Vorbește-mi de iubire”, “Viața e un cântec”, “Alergând după o stea”, “Tributul iubirii”, “Spune-mi ce vrei”, “Mă-ntorc la tine”, “Un joc știut”, “Ești tu”, “Paharul de argint”, “Mulțumesc iubirii”, “Pentru tine”, “Vei fi mereu”, “N-am să uit nicicând iubirea”, “Uită”*.

“Cum în cazul meu experiența s-a repetat de multe ori, pot povesti multe despre acest om extraordinar, a cărui conduită în viață și în muzică ar trebui să servească drept model mai tinerilor confrăți, dar și celor mai în vârstă” – mărturisirea cel mai bun prieten al lui Alexandru Julia. *“Spre deosebire de aceștia, mereu revendicativi, nemulțumiți, văzând persecuții și marginalizări la tot pasul, chiar dacă adesea așa este, Alexandru Julia n-a pretins nimănui nimic, a fost modest, discret, <<la locul lui>>, cum se spune, devenind de la sine, și nu artificial, din vedetă a provinciei una națională”*.

Dacă am avea un „*Hall of Fame*”, așa cum au americanii și nu numai, numele său s-ar fi regăsit cu siguranță imprimat aici. Așa cum ar trebui ca el să fie acela care să deschidă „*calea*” personalităților lumii muzicale românești pe deja celebra „*Alee a Celebrităților*” din București, unde, deocamdată, li s-a făcut loc, doar actorilor.

Ani buni **Alexandru Jula** a colindat țara cu propriul său spectacol pentru copii, materializat în apariția albumului de succes „*Cântați cu Bunicu*”, cu piese compuse special pentru el de Dumitru Lupu. O vreme a fost protagonistul unui proiect care i-a dezvăluit încă odată generozitatea, profesionalismul și colegialitatea: seria de spectacole „*Alexandru Jula și prietenii*” de la Teatrul Muzical „*Nae Leonard*” din Galați, unică prin longevitate, concept, invitați. Aici au fost prezente toate marile valori ale muzicii ușoare, muzicii populare și ale umorului. Unii au fost chiar de mai multe ori. De pildă, regretații Dan Spătaru și Gil Dobrică au susținut pe scena gălățeană ultimele lor recitaluri... Însă, ca orice lucru bun, autentic și valoros, acest proiect a trebuit să dispară. Ca și cel al emisiunii de televiziune.

În decembrie 2008 artistul a lansat albumul „*M-ați otrăvit cu...apă*”, incluzând – așa cum spunea protagonistul, „*Cântece de petrecere mai...altfel*”. Conține 12 cântece „*noi-nouțe*” care ne poartă prin zona etno, în cea a cântecelor de pahar și chiar a muzicii țigănești. Compozitorul Dumitru Lupu a semnat trei dintre piese, regretatul Aurel Manolache, una - „*Cântec pentru gălățence*” – iar patru piese aparțin mai vechiului colaborator, tot gălățean, Paul Dumitrescu. A inclus și două melodii din folclorul studențesc - „*Gașca*” și „*La viața mea*”, alături de piesele „*Zilei îi răspund prezent*”, „*Cântec de petrecere*”, „*Viața mea*” sau hit-ul „*Pisica neagră*”, titlu care a adus și a susținut un întreg sezon estival, alături de protagonist, notorietatea unei terase din

stațiunea Mamaia. În fiecare seară, Alexandru Jula avea câte două recitaluri de excepție, spre marea bucurie a patronului, care vedea terasa plină, în timp ce altele, vecine, rămâneau mereu goale. „*Veteranul*” cu peste 40 de ani de turnee pe Litoral la activ interpreta atunci și melodii mai vechi, fără de care publicul nu concepea un recital... „*Dragoste fără frontiere*” a fost lansat în 2009 și conține 11 melodii de dragoste, pe texte de Carmen Aldea - Vlad. Toate piesele, cu excepția uneia („*Dunărea mea*”, compozitor Dumitru Lupu) sunt semnate de compozitorul Alexandr Martinkievici.

Cel mai recent album al său poartă titlul „*Un ocean de iubire*” și a fost lansat în 2012. Toate melodiile sunt de dragoste. Albumul este de fapt povestea unei (re)găsiri care a condus la o colaborare de excepție între Alexandru Jula, talentata interpretă cu statut de „*invitat*” Ioana Sandu, care semnează și textele la patru dintre piese, și compozitorul și orchestratorul Francisc Reiter. Pe acest CD Ionel Tudor, Dumitru Lupu, Cătălin Crișan, Mihai Elekeș și Stelian Ene din Odobești au compus pentru maestrul Jula piese superbe, pe texte de George Mihalache, Cornel Udrea, Carmen Aldea – Vlad, Lidia Moldoveanu, Florin Pretorian sau Sergiu Stratulă.

Dacă ar fi locuit în București, toate acestea ar fi fost poate mult mai cunoscute și popularizate, dar important este că „*Bunicu’ Jula*” nu se lasă! Pentru că a fost, este și va rămâne artistul care și-a pus viața în slujba muzicii. A imprimat peste 300 de piese, deși acum nu le mai știe exact numărul. A pus suflet în fiecare melodie. Și asta se aude, se simte, se vede, se trăiește... „*Cred că toți artiștii din țara asta ar trebui să știe un lucru, neplăcut, dar dureros de adevărat. Nu poți trăi doar din ce-ai fost! Atât cât se poate, nu trebuie să depui armele. Un artist iese la pensie doar atunci când vrea Dumnezeu! Dacă aș renunța la activitatea mea de fiecare zi, cred că aș muri foarte repede.*”

Așa începe o viață de poveste...

Alexandru Jula s-a născut în orașul Șimleu - Silvaniei, din județul Sălaj, pe 24 iulie 1934. Este al patrulea copil al Floarei și al lui Iosif Jula. A avut un frate, Iosif, și două surori, Florica și Lucia.

"Mă trag din neam de țărani români, curați la suflet și sănătoși la minte! Părinții mei s-au cunoscut înainte de Primul Război, în 1916. Tata a plecat la război și s-a întors acasă chiar pe 1 Decembrie 1918!". Tatăl său a fost cooptat în rândurile Poliției Române din Ardeal. După aproape 15 ani de carieră militară, a renunțat și a ales să facă ceea ce îi plăcea mai mult: să lucreze pământul. Și-a dorit mereu ca fiul său Alexandru să îl moștenească, să iubească pământul sau să ajungă un comerciant de vază. L-a înscris numai la școli cu profil comercial, "ca să ajungă om", dar a fost să fie artist...

Începuturile copilăriei sunt presărate cu amintiri frumoase, cu momente în care, îmbrăcat cu o cămășuță care-i ajungea până la genunchi, cutreiera fericit grădinile, livezile și viile. Nu bănuia faptul că destinul sau mai bine zis războiul va aduce zile grele pentru familia Jula. Chiar și așa, toți cei patru copii au avut parte de educație. *"Părinții spuneau mereu: «Copiii noștri trebuie să învețe carte». Fratele meu a devenit elev al unei Școli de Ofițeri a Armatei Române din zona liberă a României. Noi ne aflam sub ocupație maghiară... Aveam 7 ani, dar mi-amintesc perfect tot ce s-a întâmplat atunci. Lângă Șimleu - Silvaniei se afla <<celebra>>*

comună Trăsnea, unde au fost uciși toți românii. A scăpat un singur copil... Trăiam cu o teamă imensă. Într-o seară au venit un ofițer și patru soldați maghiari, care au întrebat: «Cine este Julia Iojef?» - că așa pronunțau ei Iosif. «Eu sunt!» - a răspuns tata, în timp ofițerul își fixase privirea pe un tablou cu părinții mei, tata fiind îmbrăcat în ofițer al Armatei Ungare. Atunci, ofițerul a spus: «Nu mergi cu noi, dar mâine părăsești Ardealul!». Acel tablou, care a constituit o valoare uriașă pentru familia mea, a fost salvarea noastră. Îl am și acum. A doua zi, pe 4 martie 1941, a sosit ordinul care spunea că în 24 de ore trebuie să plecăm. Am lăsat tot, casă, animale, pământ, lucruri și cu singura camionetă din Șimleu, condusă de un ungur cumsecade, am pornit spre granița românească. Era noapte, frig, ploua, nu se vedea nimic, dar ne însoțeau dealurile Clujului. Fuseserăm expulzați și plecam în necunoscut..." - își amintește Alexandru Julia, marcat încă de gândul la grozăviile și atrocitățile întâmplate cu aceia care aveau singura vină de a fi români.

Turda a fost prima escală, de fapt primul oraș românesc în care s-a oprit familia Julia. Tatăl și sora lui Alexandru s-au angajat la fabrica de sticlă, iar el a fost înscris la școală. Terminase clasa a IV-a primară. Că așa era pe atunci, după care urmau liceul, timp de opt ani. A devenit elev al Liceului de Băieți „Regele Ferdinand”, acum Colegiul Național „Mihai Viteazul”. „Eram în clasa I primară de liceu și aveam colegi de toate vârstele” - își amintește artistul. „Unii făcuseră războiul. Aveam un coleg care stătea numai în spatele meu și copia după mine. Săracul, luptase peste tot, pe fronturile din Rusia, din Ungaria...”.

Clădirea prestigioasei instituții de învățământ din Turda a fost dată în folosință în 1909, atunci când Transilvania aparținea Imperiului Austro-Ungar. În 1911-1912 se desfășoară primul an școlar cu elevi maghiari și români, școala funcționând într-o zonă

cu populație majoritar românească. După Marea Unire din 1918, apoi după vizita la Turda, pe 27 mai 1919, a Regelui Ferdinand și a Reginei Maria, liceul a primit numele Liceul de Băieți „*Regele Ferdinand*”. După cel de al doilea război mondial s-a numit Școala Medie de Băieți nr. 1, apoi Liceul „*Mihai Viteazul*”, devenit acum Colegiul Național cu același nume. Remarcabil este și faptul că, alături de Alexandru Jula, aici au învățat ilustre personalități precum actorul Ovidiu Iuliu Moldovan, scriitorul și diplomatul Aurel Dragoș Munteanu, academicienii Ioan I. Russu, Octavian Fodor, Camil Mureșan și Ioan Ursu sau compozitorul Horia Moculescu.

Alexandru trăia pe atunci o altfel de copilărie. *“Erau condiții grele, foamete, frig, purtam ghetuțe cu talpă din carton. La prima ploaie, cartonul se topea și umblam în tălpile goale. Eram mic, dar înțelegeam și știam că era război”*.

Începând cu 23 august 1944, situația s-a schimbat... După patru ani de liniște relativă la Turda, cu bombardamente sporadice, a venit ziua de 5 septembrie 1944...

“În fiecare dimineață, lângă drumul ce ducea spre Alba-Iulia, jucam fotbal, eu și prietenii mei, cu o minge de cârpă. Atunci, trupele maghiare și cele germane au spart frontul, au intrat în România și au ajuns la Turda. Oamenii au fost avertizați că orașul va fi ocupat. Mama și surorile mele au fugit la gară și au prins ultimul tren spre o destinație necunoscută. La un moment dat am văzut soldații și am fugit acasă. Tata, care mă căutase disperat peste tot, m-a bătut. După câteva zile a fost arestat și dus să muncească la fortificații. Am rămas singur. Împreună cu prietenul meu Nelu Văcaru și cu mama lui ne-am mutat la noi în pivniță”.

În casa familiei Jula, unde se trasase prima linie a frontului, au fost cantonați soldați germani. S-au purtat frumos cu cei mici,